

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14294/2022
14.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Миросављевић, председника већа, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против туженог „ Phillip Morris Operations “ АД Ниш, чији је пуномоћник Небојша Станковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2484/22 од 19.04.2022. године, у седници одржаној 14.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2484/22 од 19.04.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2484/22 од 19.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 6581/19 од 03.12.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име накнаде штете због разлике између исплаћене премије и премије на коју тужила има право према Уредби о премији за дуван у листу за 2004. годину исплати 5.719,00 динара са законском затезном каматом од 06.01.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име накнаде трошкова парничног поступка плати 134.600,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 2484/22 од 19.04.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужени да тужилци плати трошкове парничног поступка од 160.600,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилци плати трошкове другостепеног парничног поступка од 21.600,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за признавање трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Предмет тражене правне заштите је захтев тужиље за накнаду материјалне штете на име разлике између исплаћене премије и премије на коју тужила има право, због умањеног приноса дувана од уговореног за 2004. годину. Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за примену члана 404. став 1. ЗПП, јер су образложења нижестепених пресуда о основаности тужбеног захтева у складу са постојећом судском праксом и владајућим правним схватањем у тумачењу и примени материјалног права - Закона о облигационим односима. Спорно правно питање на које указује ревидент – питање доспелости обавезе накнаде материјалне штете и тренутка од када оштећени има право на камату, разрешено нижестепеним пресудама, није од општег интереса, јер је везано за чињенично стање конкретног случаја, док тумачење појединих законских одредаба није разлог за изузетну дозвољеност ревизије. При том, трошкови поступка не могу бити предмет оцене права на изјављивање изузетне ревизије, јер су регулисани процесним законом, представљају споредно потраживање и различити су за сваки случај посебно. Из изложених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија недозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради накнаде штете тужила је поднела 25.11.2013. године, а вредност предмета спора је 5.719,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, из чега следи да ревизија туженог није дозвољена, на основу члана 479. став 6. ЗПП.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке применом члана 413. ЗПП.

Председник већа – судија
Драгана Миросављевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић